

Pokora wobec niewiary

XX Niedziela zwykła

Potem Jezus odszedł stamtąd i podążył w stronę Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych okolic, wołała: «Ulituj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko dręczona przez złego ducha». Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili Go: «Odpraw ją, bo krzyczy za nami!» Lecz On odpowiedział: «Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela». A ona przysła, upadła przed Nim i prosiła: «Panie, dopomóż mi!» On jednak odparł: «Niedobrze jest zabrać chleb dzieciom a rzucić psom». A ona odrzekła: «Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą z okruszyn, które spadają ze stołów ich panów». Wtedy Jezus jej odpowiedział: «O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!» Od tej chwili jej córka była zdrowa. (Mt 15,21-28)

Na początku uświadom sobie, że stajesz w obecności Boga.

Modlitwa przygotowawcza: Proś, aby wszystko prowadziło cię wprost do Boga.

Zaangażowanie wyobraźni: Oczami wyobraźni zobacz kobietę wołającą o pomoc.

Prośba do tej medytacji: Proś, aby czas spędzony na modlitwie przyniósł owoc w postaci pokory.

1. Wołanie poganki

Zobacz Jezusa podążającego w stronę Tyru i Sydonu. Poczuj drogę, którą szedł Jezus, pod swoimi stopami. Rozejrzyj się po okolicy. Usłysz dźwięki, dochodzące z bliska i te z dali. Jaka była pora dnia? Jaki zapach miało powietrze? Jaka była pogoda? W jaki sposób na scenę wydarzeń wkroczyła kobieta kananejska? Zobacz, skąd przysła. Usłysz jej głos. Przyjrzyj się jej mimice i gestom?

Jezus idzie w kierunku Tyru i Sydonu. Nazwa drugiego miasta pochodzi od imienia Sydona, syna Kanaana. Jezus zbliża się do granicy przebiegającej między ludem Boga i poganami. Sam naraża się na kontakt z nimi. Tyr zapisał się w historii Izraela z powodu króla izraelskiego Achaba, który poślubił Jezebel, córkę króla tyryjskiego. Ten mezalians stanowił zagrożenie dla czystości wiary Izraelitów. Jezebel prześladowała proroka Eliasza. Jezus przemierza okolice Tyru i Sydonu. Wkracza w tę przestrzeń, gdzie wierność Bogu była i jest poddawana próbie. Właśnie z tych obszarów dobiega głos domagający się pomocy.

Spójrz na twoje życie. Gdzie przebiega granica między wiarą i niewiarą? W jakich okolicznościach udaje ci się pozostać wiernym Bogu, a w jakich nie chcesz Go znać? Kiedy idziesz na kompromisy upodabniając się do Achaba, zeniącego się z Jezebel? Zobacz Jezusa, który zbliża się do tej granicy między dobrem i złem w tobie. Czy masz odwagę wołać do Jezusa jak kobieta kananejska, będąca poganką?

2. Irytacja uczniów

Zobacz kobietę kananejską. Jeszcze raz usłysz jej zrozpaczony głos, który przeszywa powietrze. Jezus nie odzywa się do niej ani słowem. Usłysz, jak krzyk kobiety się wzmaga. Bierność Jezusa wyzwala w

niej jeszcze większą determinację. Zobacz uczniów, którzy się irytują. Jak zmieniają się ich twarze? Sam spróbuj odczuć złość, która się w nich zrodziła z powodu tej natarczywej kobiety.

Kobieta kananejska prosi całą sobą o uwolnienie swojej córki od złego ducha. W jej wołaniu streszcza się pragnienie świata pogańskiego pozostającego w mocy złego ducha. Kobieta kananejska wytrwale prosi o wolność milczącego Jezusa, idącego w towarzystwie zniecierpliwionych uczniów. Milczenie Jezusa często wydaje się niezrozumiałe dla szukających u Niego ratunku i dla uczniów, będących świadkami.

Przyjrzyj się sobie. Czy możesz powiedzieć, że cieszysz się już pełnią wolności? Czy raczej są gdzieś w tobie więzy niewoli? Co jeszcze ciebie krępuje? Od czego potrzebujesz się uwolnić? W jakiej atmosferze żyjesz? Jakie duchy przenikają ciebie? Czy wprowadzają pokój, czy raczej dręczą ciebie i irytują? Czy chcesz, żeby Jezus udzieli ci swojego Ducha?

3. Postawa Jezusa

Zobacz Jezusa podążającego przed siebie w niezrozumiałym milczeniu, jak gdyby obojętnego. Wczuj się w Niego. Przecież On musi słyszeć wołającą kobietę. Czy patrzy na nią? Czy się zatrzymuje na chwilę? Jakie myśli rodzą się w głowie Jezusa? Jakie emocje im towarzyszą? W końcu wchodzi w dialog z kobietą. Usłysz Jego głos. Jaki on jest? Jak brzmi?

Jezus milczy, zachowuje spokój i trzeźwy umysł. Jest skupiony na poszukiwaniu owiec, które poginęły z domu Izraela. Jest świadomy swoich ludzkich ograniczeń. Podczas ziemskiego życia sam musi zachować priorytety – w pierwszej kolejności odszukać ludzi Boga i zgromadzić ich na nowo wokół Niego. Z tego skupienia na osiągnięciu celu wytrąca Go nieoczekiwana postawa pokory u kobiety kananejskiej. Przyrównana do psa nie obrusza się, lecz utożsamia się z wiernym szczeniakiem uzależnionym od tego, co spadnie ze stołu pana. W ten sposób kobieta kananejska wzbudza życzliwość Jezusa.

Wejdz w siebie i zastanów się, czy masz w sobie pokorę, która pozwoli ci przekroczyć granicę bycia bezkrytycznym wobec samego siebie. Czy masz odwagę prosić o taką pokorę? Czy wolisz uchodzić za osobę, która sama chce sobie poradzić z niewolą narzucaną przez złego ducha i nigdy się nie przyzna do bycia zależnym od Boga?

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Bogiem Ojcem, jak przyjaciel z przyjacielem, o tym, co przeżyłeś na modlitwie.

Na zakończenie odmów *Ojcze nasz*.